

M A G
Mindennapok Gárdonyiban

III. évf. 5. szám
2009. január

Továbbtanulás 2009

- 8. Tantestületi értekezlet.
- 9. Wass Albert-emlékműsor az iskolánk előtti emlékkőnél a kollégium tanulói számára.
- 15. A tanév első félévének utolsó napja. Félévértékelő osztályozó konferencia.
- 17. Döntő a 8. osztályosok tantárgyi versenyén. Iskolánk – a szóbeli előkészítő mellett – többfordulós írásbeli tantárgyi versenyt hirdetett az általános iskolák 8. osztályos diákjainak magyarból, matematikából, angolból és németből.

A legsikeresebbek jan. 21-én vehették át a jutalmakat a díszteremben a versenyt lebonyolító szaktanároktól.

- 19-23. A félévi bizonyítványok kiosztása.
- 22. Félévi tantestületi értekezlet.
- 24. Egységes írásbeli felvételi vizsga a 8. osztályos tanulók részére.
- 26. A ciszterci alapító atyák ünnepe. Iskolarádiós megemlékezés az első órán.
- 28. Dr. Pisákné Balogh Éva igazgatónő, Köböl Zsolt nevelési igazgatóhelyettes úr, pályaválasztási felelős, és Soós Tamás atya, spirituális vezető mutatta be iskolánkat az Egri Városi Televízió pályaválasztási műsorában.
- 29. Pótló írásbeli felvételi vizsga a 8. osztályos tanulók részére.
- 29. Szülői értekezlet.
- 30. A szalpartói speciális gyermekotthonban 10. E osztályból 9 tanuló sportnapon vett részt.

Továbbtanulóknak (is) ajánljuk

Az elmúlt tanévben ugyanezzel a címmel 7 végzett tanulónk számolt be pályaválasztásáról, ill. a felsőfokú tanulmányaik első félévében szerzett tapasztalatairól. Ezzel is segíteni szeretnénk végzős diákjainknak. Úgy véljük, most is hasznos megkérdezni néhány volt diákunkat ...

Szabó Sarolta, volt 13.K-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Jelenleg a Miskolci Egyetem bölcsész karának anglisztika szakos hallgatója vagyok.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Amikor 2008 februárjában meg kellett nevezni, melyik intézményben szeretnénk tovább tanulni, sokan bíztattak valamelyik fővárosi iskola választására, de én akkor már rég szerelmes

voltam a miskolci campusba. Istennek hála, felvettek, és a valóság a várakozásaimat nemhogy beteljesítette, hanem felül is múlta, semmiben nem csalódtam az egyetemet illetően. Nagyon jól érzem magam itt; remélem, még évekig lehetőségem lesz miskolci diáknak lenni.

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

Legnagyobb élményeim között első helyen a selmeci hagyományok követése áll, amely meghatározza a teljes diákéletet, de az oktatás szellemét is áthatja. Miskolcon sosem tapasztalt összefogást és értékörzést találtam, ami nagy hatással van rám.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Az iskolát annak ajánlom, aki nem ragaszkodik a zsúfolt, szmogos, forgalmas és személytelen helyekhez, mivel az egyetem egy Érsekkert-szerű óriási park területén fekszik. Ennek ellenére minden elérhető közelségben van, ki se kell mennünk a városba, ha szükségünk van valamire. A szakot első sorban a kéttannyelvű osztályok tanulóinak ajánlom, illetve mindenkinek, aki jó az angol nyelvben, érdeklí vagy az angol kultúra, vagy a nyelvészet és fordítás. Az anglisztika szak kicsi, de annál családiasabb, nagy gondot fordítanak a csoportmunkára. Országosan elismert munkásságú tanárok tanítanak, és idén indult el az akkreditált mesterképzés három irányban a szakon, tehát az itt elkezdett tanulmányoknak helyben is van jövőjük.

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

Hű, ez nehéz kérdés. A legszembetűnőbb természetesen az, hogy ez nem egyházi iskola.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Nagyon sokat nosztalgiazunk barátnőimmal az „arany” Gárdonyis évekről, számtalan sztori, élmény, emlék kapcsolódik öreg iskolánkhoz, amit semmiképp sem szeretnénk elfelejteni. Legszívesebben talán tanárainkat idézem fel, hiszem tőlük olyan az iskola, amilyen, és hozzájuk kötődik minden nagy élményünk az elsősök bemutatkozásától az érettségiig.

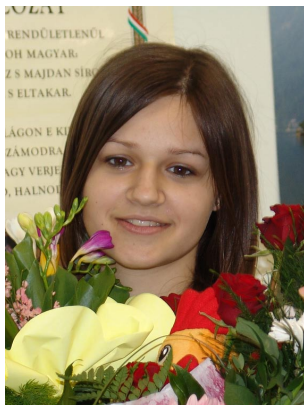
Személyes közölnivalód, üzeneted:

Személyesen három dolgot szeretnék tanácsolni. Idén végzősök, a pályaválasztásban döntsetek okosan, de a szívetek szerint, hiszen ti fogjátok tanulni azt, amit tanultok, nem a környezetetek.

A másik, hogy a napjaitok meg vannak számlálva a Gárdonyiban! Élvezzétek hát ki minden percét, mert eljön a pillanat (akár milyen messzinek tűnik), amikor belőletek is csak egy kép marad a falon!

Az utolsó pedig az érettségivel kapcsolatos. Mi is túléltük, ti is túl fogjátok, még hozzá remek eredményekkel. Nem kell megijedni, tapasztalatból mondom, hogy tanáraitok nagyon jól felkészítenek az akadályokra. Kitartás, a legnehezebb rész a felkészülés.

Szendrei Barbara, volt 12.E-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Sikeresen felvettek az egri Eszterházy Károly Főiskolára, szociálpedagógia szakra.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Egyelőre nagyon új minden, és hamar eltelt ez a félév, a vizsgák is itt vannak. A csoporttársak rendesek, segítőkészek.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Mivel még csak egy fél éve vagyok ennek az iskolának a hallgatója, így nem tudom és nem is merném ajánlani. Helyette inkább elmondom, hogy én miért választottam, ezt az iskolát. A GGCG-ben pedagógia szakra jártam, és nagyon tetszett, főleg a pszichológia tantárgy. Ezután úgy gondoltam, hogy tovább folytatom, és mélyebben beleásom magam a pedagógia tudomány rejtelseibe (úgy érzem, nem döntöttem rosszul). Az sem egy másodlagos szempont, hogy már ismerem Egert, nem szerettem volna más városba menni, ami ráadásul teljesen ismeretlen számomra (rokonaim is csak itt vannak). Így döntöttem e mellett az iskola mellett.

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

Az, hogy főiskola. Nagyon nagy a differencia a középiskola és a főiskola között. Ha nem ismertem volna itt embereket, akik segítettek, biztosan sok határidőről lekésztém volna. Furcsa a középiskolát magam mögött hagyni, és áttérni egy olyan helyre, ahol pl.: nem vagyunk rákényszerítve az órák látogatására, de saját érdek, hisz a vizsgákon azok a kérdések hangzanak el, vagy magunknak kell felvenni a tantárgyakat a Neptunban. (Elég fur-

csa volt, de azért hamar hozzá lehet szokni.)

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Az osztályomra. Nem igazán voltunk összetartó csapat, sőt, ... de úgy gondolom, hogy mindannyiunk számára felejthetetlen 4 év volt, melyet a Gárdonyi falai között megéltünk. Izgatottan vártam a minden évben megrendezendő Gárdonyis bált. Számomra ez nagyon nagy élmény volt, és maradt is.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Sok sikert szeretnék kívánni az ez évi érettségizőknek. Kívánom, hogy sikerüljön mindenkinek olyan helyre bejutni, ahová szeretne, és azzal foglalkozni, ami érdekli Nekem sikerült. Továbbá sok sikert a jövő évben érettségizőknek is. Hajrá 12.E!

Szabó Edina, volt 12.C-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem elsőéves történelem-régészet szakos hallgatója vagyok.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Az utóbbi 3 hónapban rengeteg élménnyel gazdagodtam itt Szegeden. A várakozással teli nyári hónapok után, egyszer csak belecsöppentem az

egyetemista lét forgatagába. Az eseményekkel teli szorgalmi időszakban rengeteg embert megismertem. Sok új barátságot kötöttem, többek között a kollégiumnak köszönhetően, ahol fantasztikus a hangulat, és tele van segítőkész „nagy és okos” egyetemistákkal, akik szívesen megosztják tapasztalataikat a „kisgolyákkal”. Azonkívül jóleső érzéssel töltött el az is, hogy az emberek mennyire barátságosak és segítőkészek itt lent délen. Erre, bevallom, igen nagy szükségem volt, hiszen korábban csak egyszer jártam ebben a városban. Na igen, és akkor még ott van a város is, ez ilyenkor zsong az egyetemistáktól, akik élettel töltik meg az amúgy is gyönyörű dél-alföldi várost, melyet a lassan hömpölygő Tisza szel ketté. Egyszóval nagyon jól érzem itt magam, de ugyanakkor örömmel tölt el, ha 1-2 Szegeden töltött hét után hazamehetek Egerbe, a szülővárosomba, ahol 19 évig éltem, ill. a családomhoz és az ott hagyott barátokhoz!

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

Nem tudok egyetlen élményt kiemelni, hiszen rengeteg minden történt velem, és számomra ez az egész még annyira új!

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Az a helyzet, hogy még nekem is vannak kérdéseim ezzel a szakkal, szakmával kapcsolatban, hiszen ez a 3 hónap még nagyon kevés idő ahhoz, hogy minden kérdésünkre, kételyünkre választ kapjunk. Azt viszont biztosan állíthatom, hogy erre a szakra csak olyan ember jelentkezzen, aki igazán elkötelezettnek érzi magát a szakma iránt. Érez magában elég erőt, kitartást és szorgalmat ahhoz,

hogy érvényesülni tudjon ezen a pályán, ami - valljuk be - nem könnyű, főleg Magyarországon. És persze, nem utolsó sorban érdekelje az illetőt a történelem, olvasson minél több régészeti szakirodalmat, hiszen ez olyan szak, melynek alapjait nem tanítják a középiskolában. Nem árt, ha a jelentkező beszél középfokon legalább két nyelvet.

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

A legjelentősebb különbség a GGCG és az egyetem között, és amire a legszívesebben emlékszem vissza középfokos iskolás éveimből: a tanárok, és az iskola hangulata.

Az egyetemen teljesen más a légkör, mint egy középiskolában. Ott már nem mondanak el mindent ötvenszer, nem tesznek mindent a „feneked alá” úgymond, mindent Neked kell megoldozni. Sose fogom elfelejteni azt, amikor az egyik egyetemen tanító tanár az első napon azt mondta nekünk, hogy egyetemistának lenni nagy szabadságot jelent, de ugyanakkor ez a szabadság köteleességgel és felelősséggel is jár, erről soha ne feledkezzünk meg, hiszen ezt jelenti felnőttnek lenni!

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Idővel arra is rá kellett jönnöm, hogy az egyetemen már nem, vagy csak nagyon ritkán alakul ki igazi tanár-diák viszony, ami nekem mindig is sokat jelentett, és szerencsére volt is benne részem a GGCG-ben. Olyan jóleső érzéssel töltött el egy tanárom bátorító mosolya vagy szava egy-egy megpróbáltatás előtt és az a szerető fogadtatás, amit már ötödik osztályos korom óta megkaptam. Ezekért az érzésekért mindig nagyon hálás leszek ennek az iskolának és tanárainak. Azt tudom tanácsolni minden ott tanuló diáknak, hogy becsüljék meg tanáraikat, hiszen ők tényleg értünk vannak.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Üzenni pedig csak annyit tudok a jelenlegi végzős évfolyam diákjainak, hogy ha az elmúlt 4, 5 vagy 8 év során becsületesen készültetek, és meghallgattátok tanáraitok tanácsait, akkor nincs mitől félniük az előttük álló érettségi időszakban! Sok szerencsét kívánok Nektek!

Balla Ádám, volt 13. K-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Budapesti Corvinus Egyetem – Nemzetközi gazdálkodás (angol nyelven).

Hogy érzed magad az új iskolában?

Teljesen más, mint a gimnázium, főleg ha az ember olyan helyen tanulhat, mint a GGCG. Az egyetemen mindent magunknak kell csinálni, a tanárokat nem fogja érdekelni, hogy tanultok, vagy hogy egyáltalán bejártok-e órákra. Ezzel azt akarom mondani, hogy hozzá kell szokni, de ha sikerül olyan szakra bekerülni, amit szeretnétek, akkor jól fogjátok érezni magatokat.

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

Az, hogy olyan 5 évem volt, amire mindig emlékezni fogok. Itt vált belőlem „ember”. Ha itt az egyetemre vonatkozik a kérdés akkor erre nehéz válaszolni. Talán azt mondanám, hogy a meglepetés, hogy ilyen világ is létezik.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Azoknak, akik nagyon jól tudnak angolul és megbirkózhatnak váratlan és nehéz kihívásokkal. De szerintem minden egyetem nagy odaadást és sok lemondást igényel.

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

Az, hogy a GGCG-ben mindig emberségesek voltak velem. Budapest más.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Az emberekre, szinte mindenkire, akit megismertem.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Azt üzenem a diákoknak, hogy olvassanak sokat. Valaki azt mondta nekem az iskolában, hogy mindenedet elvetetik, de a tudásodat soha.

Koncz Nóra, volt 13. K-s tanuló

Hová jársz iskolába?

A Budapesti Corvinus Egyetem első éves hallgatója vagyok, a Gazdálkodástudományi kar gazdálkodási és menedzsment szakán.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Nagyon jól érzem itt magam, sikerült beilleszkednem, bár most a vizsgaidőszakban kicsit alábbhagyott az év eleji optimizmusom, mégis összességében pozitívan értékelem az itt eltöltött félévet.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Elsősorban azoknak, akik nem tudják pontosan eldönteni, mik is szeretnének lenni. Én például nem gondoltam volna, hogy inkább humán beállítottságom ellenére ennyire tetszeni fog. Az tény, hogy döntő többségben matekos tárgyaim vannak, amire nagyon sokat és folyamatosan kell készülni, de meg lehet tanulni, ugyanakkor van lehetőségem humán, történelmi tudást igénylő tantárgyakat, nyelvet tanulni. Javasolom azoknak, akik szeretnének minél többet megtudni az aktuális gazdasági, politikai helyzetről, pontosabban azok háttéréről, mozgatórugóiról, alapjairól, akik szeretnek nyitott szemmel járni a világban és érdeklődnek minden iránt.

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

A legnagyobb különbség a Gárdonyiban eltöltött évekhez képest számomra a „személytelenség”, az hogy itt csak egy Neptun-kód alapján azonosítják be az embert, nem alakulhat ki személyesebb kapcsolat a tanárokkal, és bizony nincs gondoskodó osztályfőnök aki figyelmeztetne az aktuális teendőkre, nagyon oda kell figyelni, hogy

minden a helyén legyen.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

A gárdonyis évekből szívesen gondolok a magyar órákra, közös programokra az osztállyal, a kollégiumi szobatársakra és az emberségesre, a szolidaritásra, az egymás iránti tiszteletre, ami sugárzott az oktatási intézményből.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Személyes üzenetem talán az lehetne, hogy próbálja mindenki „magába szívni” és mélyen megőrizni a Gárdonyiban kapott jó szót, hitet, életbölcességeket, biztatást, szép élményt, hogy legyen miből erőt meríteni majd, amikor kilép egy Otthonból a Való Világba, amely tele van küzdelemmel.

Farkas Péter, volt 12.C-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Az Eszterházy Károly Főiskola történelem szakos hallgatója vagyok.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Igazából 2-3 hónap kellett ahhoz, hogy teljesen megszokjam az új rendszert és az új csoporttársaimat, de azóta úgy érzem, a lehető legjobb helyre kerültem. Itt azt a tárgyat tanulhatom, amit a legjobban szeretek a

lehető legmagasabb színvonalon.

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

Furcsa mód a legjobb élményeim az uszodához köthetők, ugyanis az EKF SC vízilabda-csapatával ebben a szezonban komoly sikereket értem el, amit külön ösztöndíjjal is honoráltak, így nagyban ösztönöznek a további munkában.

Amikor erre a szakra jelentkeztem, nagyon jól tudtam, hogy a történelem manapság nem tartozik az ún. "slágerszakok" közé. De azt is biztosan tudom, hogy a Főiskolán senki nem kap olyan széleskörű tájékoztatást a világ helyzetéről és folyamatairól, mint a törisek. Ezért azoknak ajánlanám, akik kíváncsiak a világra, az emberiség és a kultúra fejlődésére és helyzetére. Ahogy az egyik tanárom mondani szokta: „Mi itt kiművelt emberfőket nevelünk az életre.”

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

Az, hogy a folyosókon nem a jól megszokott "Dicsértésséssel" szokás köszönni, és az első előadások előtt nem imádkozunk. A viccet félretéve nagyon nagy könnyedség, hogy nem kell mindig reggel 8-ra bejárni, magam vehetem fel az órát és alakíthatom az órarendemet, ugyanakkor, ha akármilyen problémám van, nem tudok odamenni senkihez segítségért, mint anno az osztályfőnökömhöz vagy bármelyik tanárhoz, titkárnőhöz, stb.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Azt hiszem, ez a legnehezebb kérdés, hiszen egy volt elsőévfolyamos nyolcosztályos gimisként sokkal több élmé-

nyem van, mint a legtöbbeknek. Sorrend nélkül talán a három legemlékezetesebb az utcahosszal megnyert Diáknapiak, a Gombavató valamint az érettségi bankettünk.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Utólag visszagondolva az utolsó évekre csak áldani tudom azokat a tanárait, akik a lehető legtöbbet próbálták magukból adni, hogy én is elérhessem azt, amit ők már elértek. A legjobb példám erre az Igazgatónő által már a mi időnkben is rojtosra beszélt nyelvvizsga kérdése. Akik abban a hiszemben élnek, hogy „azt bármikor megcsinálhatom, mert apu úgymint kifizeti a tizenvalahányadikat is” azok nagyot tévednek. Én emelt szintű érettségivel szereztem meg spanyol nyelvből a nyelvvizsgát, és utólag kiszámolva az ezzel járó plusz 35 pont nélkül nem vettek volna fel államilag támogatott képzésre. Ezzel nem kérkedni akarok, csak azt szeretném vele üzeni, hogy egyetlen lejegyzett fogalom, bemagolt évszám vagy megtanult idegen szó sem fölösleges a jó érettségihez és a sikeres felvételihez

Végezetül megköszönöm a lehetőséget, hogy elmondhattam gondolataimat és kívánok az iskola összes tanárának, tanulójának és dolgozójának Boldog Új Évet.

Lakatos Vince, volt 13.K-s tanuló

Hová jársz iskolába?

A Budapesti Corvinus Egyetem hallgatója vagyok jelenleg.

Hogy érzed magad az új iskolában?

Nagyon jól érzem magam, azzal, hogy bejutottam erre az egyetemre, egy régi álmom vált valóra és szerencsére nem kellett csalódnom.

Mi volt itt a legnagyobb

élményed?

Rengeteg pozitív élményem volt a Gárdonyiban, a Halloween party, illetve a tanulmányi versenyeken való részvétel, amikor tanárainkkal együtt készültünk a versenyre, és el is kísérték minket.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot?

Azoknak ajánlanám, akik szeretik a történelmet és az idegen nyelveket. A szakon (nemzetközi tanulmányok) megtanuljuk a nemzetközi viszonyok bonyolult rendszerét és működését, tehát politikát is tanulunk, sokszor idegen nyelveken kell olvasnunk. Épp ezen okokból kifolyólag azok figyelmébe ajánlom, akik vonzódnak a történelmhez, és azon belül is a nemzetközi kapcsolatok tanulmányozásához, és nem okoz nekik problémát az idegen nyelveken való tájékozódás (az angolt, franciát, spanyolt és oroszot preferálják!).

Mi a legjelentősebb különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

A Corvinus nem vallásos felsőoktatási intézmény, de biztosít helyet és termet a vallásos diákok összejövételére.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Minden egyes tanár és óráik hiányoznak, valamint a tanárok törődése, amit az egyetemen hamar el kellett felejtenünk.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

A most érettségiző diákoknak sok sikert kívánok, és biztos vagyok benne, hogy jól fognak teljesíteni. Volt tanárainknak további sikeres tanítást kívánok, és csak azt tudom mondani: csak így tovább!

Nagy Dóra, volt 13.k-s tanuló

Hová jársz iskolába?

Semmelweis Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Kar.

Hogy érzed magad az új iskoládban?

Köszönöm szépen a kérdést. Nagyon jól érzem magam, mert nagyon érdekel, amit tanulok, izgalmas dolog átélni azt, amikor valamit, amit a gimnáziumi évek alatt csak elképzeltél, most a valóságban a gyakorlatba ültetheted, és saját magad tapasztalhatod meg. Jelen esetben gondolok itt a már második héten megkezdődő bonctermi gyakorlatokra, mikor saját magam csoporttársaimmal együtt preparálhattunk ki egyes testrészeket, s bár ez elsöre talán meghökkentően hangzik, de akit ez érdekel, az nagyon izgalmasnak találja, mint ahogy én is.

Persze azért nagyban hozzájárul ahhoz, hogy remekül érzem magam itt, hogy nagyon jó kis társasággá kovácsolódtunk össze a csoporttársaimmal ez alatt a pár hónap alatt.

Mi volt itt a legnagyobb élményed?

A legnagyobb talán a gólyatábor volt diákélet szempontjából, hiszen rengeteg új embert ismerhettem meg (és szerettem meg) az alatt a pár nap alatt, de itt a SOTE-n tulajdonképpen egy izgalmas programsorozat veszi kezdetét a táborral, és ér véget a nagyon nivós gólyabállal. Oktatás szempontjából a már fent említett bonctermi gyakorlatot tudnám megint említeni.

Kinek ajánlanád az iskolát, szakot?

Természetesen azoknak, akiket nagyon érdekel a biológia mellett a kémia, valamint az emberi test páratlan anatómiája, és érez elég elhivatottságot arra, hogy további élete során emberi életeket mentsen és gyógyítson.

Ez alatt a pár hónap alatt számomra kiderült, hogy nem csupán ezek a tulajdonságok kellene ide, hanem rengeteg akaraterő, küzdeni tudás és kitartás. Már most előre felhívnám azok figyelmét, akik e felé az irány felé orientálódnak, hogy az orvosi egyetemen nem tehetsz meg olyat, hogy nem tanulsz folyamatosan, mert annyi anyag halmozódik fel, hogy a végén képtelen leszel bepótolni. Ezzel remélem, nem ijesztet el senkit, de jó, ha tisztában van ezzel a diák, aki ezt a pályát választja.

Mi a jelentős különbség a GGCG és a jelenlegi iskolád között?

Nos, hát utólag visszagondolva a gimis évek követelménye ehhez képest jóval kevesebb volt. Azonban mivel ez orvosi egyetem magában hordozza a választ, hiszen jóval szakbarbárabb és igazából csak olyan tárgyakkal és gyakorlatokkal találkozik az ember, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy valakiből orvos legyen pl.: anatómia és fejlődésbiológia, orvosi kémia, orvosi kommunikáció...).

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Számomra a legkedvesebb az utolsó év volt, bár nagyon hamar elszállt, de szívesen emlékszem a kollégiumi estekre, a farsangi bálra. Szép évek voltak.

Személyes üzenetem:

A mostani végzősöknek üzenem, hogy tanuljanak, és sok szerencsét kívánok mindenkinek az érettségihez, valamint a többi évfolyamnak sikeres dolgozatokat az idei félévben.

Az idén azzal bővítjük a (nemcsak) végzős diákjainknak szánt a tájékoztatást, hogy a 2002-ben érettségizett tanulóink közül is megkérdeztünk néhányukat az osztályfőnökük segítségével. S voltak, akik válaszoltak is. Olvassuk el az ő válaszaikat is. Úgy gondoljuk, érdemes ...

Nahóczki László volt 13. K-s tanuló

Az érettségi után hogyan folytatódtak tanulmányaid?

Az érettségit 2002-ben sikerült megszereznem, a Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnáziumban. Az érettségi után sikerült felvételt nyernem a Nyugat-Magyarországi Egyetem, Erdőmérnöki karán belül az Erdőmérnöki Szakra-, nagy örömmre. Először úgy éreztem, hogy nagyon

elvagyok veszve, hiszen szülővárosomtól háromszázötven kilométerre egy teljesen új közösségbe csöppentem bele, ahol az embernek magának kell megtalálni a lehetőségeket, és csak az újonnan szerzett barátokra támaszkodhat ilyenkor az ember. Egyetemi tanulmányaim kezdetekor úgy éreztem, hogy jó alapokkal indított újtára a régi alma mater, és meg fogok felelni az új kihívásoknak, hiszen a tudás mellett a ciszterci gimnázium tartást és értékrendet is közvetített a tanulóinak, ez az a kis plusz, ami a mai erkölcstelen, megromlott, pénzéhes világban kell ahhoz, hogy az ember ne céltalanul bolyongjon hanem legyen ÉLETE.

Egyetemi tanulmányaim alatt nagy hasznát vettem a gimnáziumban megszerzett nyelvtudásnak, hiszen a világ minden táján van erdőmérnök képzés, vannak erdőmérnök hallgatók, akik szeretnek programokat szervezni, tú-

rázni, versenyeket kitalálni, és ezáltal lehetőségem nyílt velük is találkozni és megvitatni a szakmai problémákat, így tehát sikerült beutaznom egész Európát Lisszabontól-Szófiáig, Palermótól Poznanig.

Talán már dolgozol, talán most fogsz diplomát szerezni. Mi jellemzi mostani helyzetedet, és milyen lehetőségeket látsz magad előtt a közeljövőben?

Az okleveles erdőmérnöki végzettségemet 2007-ben szereztem meg. Azután régi vágyam volt, hogy a megszerzett tudást itthon, nem pedig külföldön hasznosítsam, így kerültem az Egererdő Zrt. Egri Erdészetihez, ahol egy évig gyakornokoskodtam, most, pedig mint fahasználati műszaki vezető vagyok a cég alkalmazásában. A munkámmal meg vagyok elégedve, hiszen azt csinálom, amit szeretek, ahogy Wass Albert írja egyik írásában: „a természet fenséges csarnokában” dolgozom nap mint nap. Munkahelyemen előrelépési lehetőség is van, így nem vagyok elkeseredve, hiszen még hosszú az élet. Emellett szabadidőmet is igyekszem hasznosan eltölteni, így egy közhasznú egyesület elnökeként a saját dolgaimra nem sok idő jut, de azért igyekszek a horgászat és vadászat oltárán áldozni.

Emellett a tudományos dolgok is egyre jobban kezdtek az egyetemen behálózni, így tavaly megválasztottak a Magyar Tudományos Akadémia, Erdészeti Szakbizottság titkárnak, ami szintén nagy szervező munkát igényel.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot, amelyet végzel, vagy végeztél?

Az erdőmérnöki karon belül több szak is van: erdőmérnök, környezetmérnök, vadgazda mérnök, és természetvédelmi mérnök. Én a teljesség igénye nélkül soroltam fel ezeket a szakokat, de valójában csak erdőmérnöki szakról tudnék egy-két szót szólni.

Elsősorban azoknak a tanulóknak ajánlanám, akiknek jó a kreativitása, és reálérdeklődést mutatnak. Az erdőmérnöki szakon az volt számomra a legjobb, hogy a reál tárgyak (matek, statika, szilárdságtan, fizika) és a természettudományos tárgyak, (növénytan, dendrológia, botanika) egyaránt megtalálhatók a képzés keretei között. Bátran állíthatom, hogy olyan szakemberek kerülnek ki innen, akik az élet minden területén megállják a helyüket. Az erdőmérnökképzés nagy hagyományokkal is rendelkezik, ezért a tanulás mellett sokféle lehetőség nyílik a kulturális szórakozásra is.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

A felelésekre, a dolgozatokra, amik akkor nem is voltak olyan könnyűek, de most így visszagondolva már csaknem hét év távlatából, ezek a számonkérések közel sem voltak olyan nehezek, mint az egyetemi tanulmányok. A barátok, az osztálytársak nagyon hiányoznak, amikor régi történeteket emlegetünk. Közös étkezések a menzán, testnevelés óra a tündérparton... mind - mind olyan emlékkép, amit az ember, már ha akarna, sem tudna kitörölni a tudatából, megőrzi magában, és csak akkor eleveníti föl, amikor ismerőssel találkozik, aki a Gárdonyi gimnáziumhoz kötődik. Nagy szeretettel emlékszem vissza kedves osztályfőnökünkre, *Lapinskasné Máté Erika* tanárnőre, aki töretlenül segítette előrehaladásunkat, és mint JÓ osztályfőnök, és JÓ EMBER - csupa nagybetű-

vel - kitarított jóban, rosszban mellettünk.

Mi volt az elmúlt öt évben a legnagyobb élményed?

A legnagyobb élményeim az utazásaim voltak Európában. Hálás vagyok a gimnázium tanárainak, akik megtanítottak angolul, hiszen nélkülük ezt nem tudtam volna megvalósítani. Így lehetőségem nyílt több európai országban egy-egy konferencián képviselni országunkat és az erdőmérnöki szakunkat. Így lettem a Nemzetközi Erdőmérnök Hallgatók Szövetségének Magyarországi elnöke. Majd utolsó évemben egy Erasmus ösztöndíjat nyertem Spanyolországba, Lleidába, ahol egy szemesztert töltöttem el, és sikerült kis mértékben elsajátítani a katalán nyelvet is. Egy kicsit visszagondolva, ez mind nem jöhetett volna létre, ha nem beszélek semmilyen idegen nyelvet sem, ezért szerintem nagyon fontos hogy a tanulók jól megtanuljanak minél több nyelvet a középiskola ideje alatt. A tanulmányokról nem szólnék sok dolgot, hiszen aki erdőmérnöknek jelentkezik, az majd meglátja, hogy nem egyszerű elvégezni. Emellett a hagyományok ápolása is külön élmény volt számomra, hiszen olyan barátságok kötődtek ez alatt az öt év alatt, ami nagyban meghatározta és meghatározza életem.

Személyes köszönnivalód, üzeneted:

Minden egyes továbbtanulás előtt álló gárdonyis diáknak szívből kívánom azt, hogy vegyék, föl oda, ahova jelentkezik, végezze el sikeresen az iskolát, és találja meg megélhetését az életben, valamint soha ne feledje el, hogy honnan jött, és hova tart.

Zagyva Diána, volt 12.D-s tanuló

Az érettségi után hogyan folytatódtak tanulmányaid?

Az érettségi után közvetlenül jelentkeztem a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, magyar szakra. Szerencsére sikerült a felvételem, és megkezdhettem a tanulmányaimat 2002. szeptemberében. Két évvel később újra beadtam a jelentkezési

lapomat, immár magyar-néprajz szakpárra. Szerencsére ekkor is sikerrel jártam, így tehát két szakon folytathattam tanulmányaimat.

Talán már dolgozol, talán most fogsz diplomát szerezni. Mi jellemzi mostani helyzetedet, és milyen lehetőségeket látsz magad előtt a közeljövőben?

Idén tavasszal fogok diplomát szerezni, a szakváltás miatt hivatalosan újból első évesként kellett kezdenem/folytatnom az egyetemet. Szerencsére az addigi kurzusokat elismerték.

Jelenleg a diplomamunkámmal foglalkozom, és közben keresem a lehetőségeket a jövővel kapcsolatban. Szeretnék pedagógusként elhelyezkedni, illetve bármely olyan intézményben, ahol gyerekekkel foglalkozhatok. A néprajz szak nagyon befolyásolta az elképzeléseimet, tehát

mindenképp maradnék ezen a területen, illetve foglalkoztat a gondolat, hogy beadjam a jelentkezésem a doktori képzésre.

Sajnos azt látom, hogy nagyon nehéz lesz megvalósítani az elképzeléseimet a mai helyzetben, de igyekszem a lehető legjobbat kihozni a lehetőségekből.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot, amelyet végzel, vagy végeztél?

Az egyetemi évek számomra nagyon kellemesen teltek, apróbb nehézségek persze mindenhol akadnak. Az iskolát mindenkinek ajánlom, aki egy színvonalas, jó hangulatú intézmény hallgatója szeretne lenni.

A szakot pedig mindazoknak, akik tisztelik és szeretik a hagyományokat, akiket érdekel a régi idők kultúrája, kíváncsi arra, hogy nagymamáink milyen körülmények között éltek, vagy foglalkoztatják más népek szokásai, társadalmi rendszere. Kiváló képzést kaphat mind antropológiai, mind pedig a magyar néprajz szempontjából. Magyar szakon pedig megismerkedhet olyan nézetekkel, elméletekkel, amelyek más megvilágításba helyezik eddigi tanulmányait, több szempontból közelítheti meg mind a nyelvtan, mind pedig az irodalom tudományterületét.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

A gárdonyis évek alatt kialakult bennem egy kép a jövőről, el tudtam dönteni, mit szeretnék kezdeni az életben, mely terület az, ahol érvényesülni tudok. A támogatás, melyet tanáraimtól kaptam, nagyon meghatározó volt ebben.

Mi volt az elmúlt öt évben a legnagyobb élményed?

A legnagyobb élményt számomra a legutóbbi félévem jelentette, mikor én léphettem a diákok elé, és kipróbálhattam magam a tanításban. Eddig is volt már alkalmam belekóstolni, milyen is a tanári pálya, hiszen pár hónapig dolgoztam kisegítő tanárként egy alapítványi iskolában, de az mégsem volt ugyanolyan. A hivatalos tanítási gyakorlatom alatt megtapasztalhattam, milyen az, mikor sok-sok szempár arra figyel, mit mondok, és később el is sajátítják mindazt, amit tőlem hallottak, amit én tanítottam, én magyaráztam el. Többször kerültem váratlan helyzetbe, amire nem volt meg előre a „forgatókönyv” a fejemben, de megpróbáltam helytállni, és úgy érzem, sikerült. Ez nagyon jó élmény volt számomra, és csak megerősítette az elképzeléseimet.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Mindazoknak, akik úgy döntenek, hogy folytatják tanulmányaikat, akár egyetemen, akár más intézményben, üzenem, hogy jól fontolják meg, mi az, amivel később foglalkozni szeretnének, mert nagyon meghatározó ez a pár év mindenki életében. Ha tehát valaki bizonytalan, inkább várjon egy évet, és gondolja át, minthogy kellemetlen élményekkel gazdagodjon. Nem érdemes. Sok olyan egyetemi hallgatót látok, aki kényszeredetten, unalommal üli végig az órákat, épphogy bukdácsol egyik évről a másikra. Nekik valószínűleg nem lesz szép emlék ez a pár év. Ha pedig mégis felvételiztek, és később gondoljátok meg magatokat, merjetez változtatni, mert érdemes!!

Oláh Péter, volt12. B-s tanuló

Az érettségi után hogyan folytatódtak tanulmányaid?

Felvételt nyertem az Eötvös Loránd Tudományegyetem meteorológus szakára, így 2002 szeptemberétől Budapestre kerültem. 2005-ben fölvettem a hidrológus szakot a meteorológia mellé. 2008 szeptemberétől a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Áramlástan Tanszékén

szennyezőanyag terjedés modellezésével foglalkozom. A kutatás eredményeiről 2008 decemberében az ELTE-n megrendezett Tudományos Diákköri Konferencia keretén belül számoltam be.

Talán már dolgozol, talán most fogsz diplomát szerezni. Mi jellemzi mostani helyzetedet, és milyen lehetőségeket látsz magad előtt a közeljövőben?

Most a legfontosabb feladat a szakdolgozatom befejezése, majd júniusban a sikeres államvizsga letétele. Az elmúlt hat évben versenyszerűen futottam közép, illetve hosszútávon. Jelenleg csak hobbi szinten üzöm az atlétikát, de semmiképpen nem szeretném teljesen abbahagyni. Ezek mellett – a sportnak köszönhetően – részmunkaidőben dolgozom egy sportszergyártó cégnél. Az egyetem után szeretnék meteorológusként a magyar katonai légi irányításnál dolgozni. A katonaság átszervezése miatt erre most jó lehetőség kínálkozik.

Kinek ajánlanád az iskolát, a szakot, amelyet végzel, vagy végeztél?

Az utóbbi években átalakult a felsőoktatás rendszere, ezért nem tudom, milyen feltételeknek kell megfelelni a szakhoz. Amit biztosan tudok, hogy a meteorológia alapja a matematika és a fizika, e kettő végigkíséri az öt évet. Ezek mellett, pl. a csillagászat, térképészet, programozási nyelvek, planetológia területére is betekintést nyer az, aki ezt a szakot választja.

Mire emlékszel legszívesebben a gárdonyis évekből?

Rengeteg szép emléket őrzök erről az időszakról, köszönhető ez annak is, hogy a négy év alatt az Érseki Szent József Kollégiumban laktam. Szívesen emlékszem vissza a barátaimra, néhányukkal még most is tartom a kapcsolatot. Természetesen a legkedvesebb emlékeim közé tartozik az általunk rendezett diáknapiak, valamint a gombavató.

Mi volt az elmúlt öt évben a legnagyobb élményed?

Ez igen nehéz kérdés, nem tudok csak egyet kiragadni. A versenysport is rengeteg élménnyel ajándékozott meg, csakúgy, mint az egyetem, vagy az egyetemen szerzett barátaim. Ide sorolnám a gólyatábor, egy-két ausztriai versenyt, de talán azt a két hetes kirándulást említeném az első helyen, amit három csoporttársammal tettünk Bulgáriában 2005-ben.

Személyes közölnivalód, üzeneted:

Annyit szeretnék csak mondani, – amit már biztos sokszor hallottak a gimnazisták – hogy az egyetem minden tekintetben más, mint a gimnázium. A lényeg az, hogy mindenki tiszta lappal indul. Itt már mindenki a maga ura, azt kezd az idejével, amit akar. Nem kötelező bejárni az előadásokra, de a vizsgaidőszakban némely vizsgára többet kell tanulni, mint az érettségire. Már nem fogják az ember kezét, önállóan dönt a dolgairól. Szerintem a jó egyetemista kihasználja a fiatalságát, minden lehetőséget megragad a szórakozásra, és mellette sikeresen átmegy a vizsgákon. Hogy egy jó cimborámat idézzem: „Úgy könnyű átmenni egy vizsgán, ha tanulsz rá, úgy csináld meg, hogy nem tanultál.”

Részletek a 2008. december 19-i lelki nap előadásaiból

Részlet *Brückner Ákos Előd* atyának iskolánk karácsonyi lelkinapján, 2008. 12. 09-én elmondott előadásából.

„Isten van minden dolog alján” - mondta a költő. Ekkor viszont jogos a kérdés, hogy vagyunk az Isten-képpel, hiszen ekkor mindent hozzá mérünk.

Ma a világon van egy látszólag hatalmas ateista áradat, amelyhez háromféle látásmód tartozik. Van egy harcos ateizmus, kifulladásban van. Ez csípőből szenvedélyesen gyűlöl mindent, ami transzcendens. De ennek már - azt hiszem - vége. Aztán van egy filozófiai ateizmus, mely megfelel az ember és a világot. Csak a matéria számít, és az ember szellemisége csak lepárlat. Ennek a gondolkodásmódnak legalább 100 millió ember lett az áldozata az elmúlt évszázadban. A harmadik irányzat ma nagyon népszerű. Élünk úgy, mintha Isten nem létezne, ne vegyük komolyan. A pápa tegnap is felszólalt a felfogás ellen, mikor azt mondta, hogy merjük odatenni a karácsonyfa alá a Betlehemet, mert az egész karácsonynak csak így van értelme. Az ember könnyen mellőzi az Istent, míg nem nagyot képzel magáról, de zuhanó repülőgépen, süllyedő hajón és földrengéskor már senki nem ateista.

Összességében a világon ateista nagyon kevés van. Viszont nagyon sok szektás van. Ők olyanok, akik keresztény jellegű közösségeket alkotnak, maguk gyártanak istenképet, Krisztus-követők, de minden teológiai megfontolástól mentesek. Erősen építenek a pszichológiára, hogy a magányosság érzését feloldják, hogy egy kis akolmeleget teremtesek. Könnyen beleszédül az, akinek vagy nincsenek, vagy aki a saját hitének a mélységét nem találta meg. Aztán itt vannak az agnosztikusok, akik nem tudják elfogadni Isten létezését, mert nem lát-

ják bizonyítottnak a létezését. Velük szemben mondta ki az első vatikáni zsinat, hogy Istent a teremtett dolgokból értelmes gondolkodással fel lehet ismerni. Láttátok már édesanyátok szeretetét, vagy édesapátok felelőségét egy kis üvegben? Sem a szeretetet, sem a felelőséget nem lehet egy fiolában bemutatni, de ki vitatja el ezek létezését. A deizmus szerint az Isten olyan, mint az órásmester. Ez egy nagyon hüvös gondolkodás, ha már nem lehet tagadni, legalább relativizáljuk. Aztán a panteizmus, amely szerint az ember benne van a mindenségben. Ez a nirvana szemlélet. Az Isten egy nagy tenger, amibe az ember alig várja, hogy belevesszen, mint a sószobor, ahogyan arról az indiai mese szól. Ebben az a hiba, hogy az Isten nem ilyen passzív, hanem ő megközelít, a Fiával közelhajol, és meg lehet ragadni. S nem akar beolvasztani, hanem kegyelmével feloldoz, s újra szabaddá tesz. Nem eltüntet, hanem felszabadít. Jézus saját magával táplál, visszaadja a teljes énemet, s szabadon mondom Neki igent, úgy, mint Mária annak idején: „Legyen nekem a Te igéd szerint.” Így tehát én nagyon sajnálom azokat a magyar testvéreket, akik egy ilyen távolkeleti misztériába beleszédülnek, mert nem ismerik saját egyházuk misztériumát, annak nagy tanítóit, s feladják a hitüket a kevesebbért. S végül az sem ajánlatos, hogy az Istent úgy tekintsük, mint egy automatát. Beprogramozom, kérek Tőle valamit, s ha teljesíti, akkor van, akkor jó az Isten, ha nem, akkor pedig számonkérem rajta. Ez a Camus-féle káromkodó istenhit. Ő számol az Istennel, de ő akar a mérce lenni, s az Istennek kellene hozzá igazodni. De még ettől is rosszabb az, akit nem is érdekel az Isten, mert úgy látja lehet Nélküle is élni. Ő a teljesen kiegészített, akit már nem lehet megszólítani.

Mi tehát a jó Isten-kép egyetlen mondattal? Ha az Istennel úgy vagyunk, mint a felnőtt ember a saját szüleiével, aki odafigyel a szüleire, őszintén tud vele beszélni, meghallgatja a válaszokat. A szülők nem oktatják ki, nem cselekszenek helyette. Így az Istennel partnerségben lehetünk, egy olyan szövetségben, amelyet Ő kínál fel. Arra hív, hogy barátja, testvére legyünk. Felnőttként merjünk dönteni, küzdeni, gondolkodni, ne legyünk pesszimisták. S Ő mellettünk áll, segít, de helyettünk nem tesz meg semmit. Azt hiszem, az Isten ilyen.

PARLAMENTI GYERMEKKARÁCSONY 2008

2008. december 21-én a Főegyházmegyei-Karitasz szervezésében részt vehettem Budapesten, a Parlamentben tartott karácsonyi ünnepségen.

A „Gárdonyiból” *Veres Márton* és *Bertha Bálint 5.C*, *Bogdán Erika 6. C*, *Mlinkó Péter* és *Szabó Katalin 7.C*, *Szendrei Livia 8.C* tanulókat és engem ért az a megtiszteltetés, hogy ezen az eseményen jelen lehettünk *Karóczkai Júlia* tanárnő kíséretében. Reggel 6 órakor indultunk Egerből autóbusszal. Az úton beszélgettünk, igyekeztünk jobban megismerkedni, és találgattuk milyen programok várnak ránk a nap folyamán. Fél 9 felé értünk Budapestre. A Parlamentben először egy vezetővel körülnézhet-

tünk az épületben, utána az ország minden tájáról érkező sok-sok gyereket *Szili Katalin* az Országgyűlés elnöke köszöntötte. A nekünk készült karácsonyi előadás műsorvezetője Farkasházi Réka volt. Az ő rövid bevezetője után sorban következtek az előadó művészek. Láthattuk és hallhattuk többek között: *Csonka András*t és *Keleti Andrást*, *Varga Ferit* és *Balácsi Bettit*, *Szekeres Adrienn*t, *Bíró Gergőt*, *Dolhai Attilát*, *Bereczki Zoltánt*, *Szinetár Dórá*t és a táncosokat. Ezután nagyon szép ajándékosmagot kaptunk. Lehetőségünk volt még néhány neves TV-s személyiséggel beszélgetni, például *Azurák Csabával*. Kettő óra körül indultunk haza, tele élményekkel.

Nagyon szép és emlékezetes volt számomra ez a nap, örülök, hogy ott lehettem.

Varga Júlia 7.D

P o e z i s

Mindig is voltak diákjaink, akik gondolataikat és érzelmeiket versekbe szedték. Ilyen diákunk „Phoenix”, akinek a hozzánk elküldött verseiből egy költeményét bemutatunk.

Barát

Nem látod életed értelmét olykor,
Nincs értelme annak, hogy a lányoknak bókolj.
Nem leled öröme semmiben se.
Azt kérde, ha eldobnál mindent, mi lenne.

Ha azt mondod, hogy semmi, tévedsz!
Van egy dolog, amit semmihez se mérhetsz.
A barátságot nem lehet adni vagy kapni,
A barátság mindenkiben él, ez nem más, mint a hit.

A hit, hogy az emberek szeretnek téged,
Elfogadják a hibáidat és a mérget
Ez a hit nem mindenkiben egyforma,
Ez nem egy Istentől kapott norma.

Egy jóbarát megpróbál segíteni a szenvedésben,
Ám míg az igaz nem csak segít neked e téren,
Ő veled fog szenvedni, így könnyíti a terhed,
Hogy az életben újra örömet leljed.

G r a t u l á l u n k

Január 10-én megszületett *Jobbágyiné Reményi Henrietta* tanárnő *Sarolta Júlia* nevű kislánya.

Január 27-én megszületett *Horváth Sándor* tanár úr *Laura Lívia* nevű kislánya.

Mind az újszülött kislányoknak, mind a szülőknek jó egészséget kívánunk.

Sziporkák a történelem dolgozatokból:

„Peisziisztratosz türanniszja Szolon volt.”
„776-ban megkezdődött az égi vándorlás.”
„A démosz görögül azt jelenti démosz.”
„Platón vagyis Arisztotelész, csak Platon volt az álneve.”
„Szent Benedek a bencés rend megalapítója, domonkos rendi szerzetes, aki nagy utazásokat tett.”
„Luxemburgi Zsigmond az Anjou-házból származott.”
„Kálvin János az evangélikus rend megalapítója, kálvinista.”
„Mária Terézia uralkodásának kezdetén feloszlatta a jakobinus rendet.”

Import az internetről

Az elmúlt napokban a következő üzenetet kapta a szerkesztőség. Úgy gondoljuk, az üzenet sokat elmond a jelenünk súlyos, világot megbetegítő állapotáról.

ENSZ felmérés

Múlt hónapban világméretű felmérést indított AZ ENSZ. Egy kérdés volt: „Kérem, mondja meg őszinte véleményét, hogyan lehetne megoldani az élelmiszerhiányt a világ többi részén?”

A felmérés nagy kudarccal végződött. Afrikában nem tudták, mit jelent az „élelmiszer”. Kelet-Európában nem tudták, mit jelent az „őszintén”. Nyugat-Európában nem tudták, mit jelent a „hiány”. Kínában nem tudták, mit jelent a „vélemény”. Közél-Keleten nem tudták, mit jelent a „megoldás”. Dél-Amerikában nem tudták mit jelent a „kérem”. Az USA-ban pedig nem tudták, mit jelent a „világ többi része”.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Dr. Pisákné Balogh Éva* igazgatónő.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő.

Villámpostacím: *deleo@citromail.hu*

Diákszerkesztő: *Tóth Ágnes 12. B* és *Kengyel Dóra Boróka 9. C* osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.